

Lovforslag nr. L 258. Fremsat den 1. april 1992 af energiministeren (Anne Birgitte Lundholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning

(Tilslutningsvilkår for decentrale kraftvarmeværker)

§ 1

I lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning som ændret ved § 8 i lov nr. 818 af 19. december 1989 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Ved tilslutning af et decentralt kraftvarmeværk til elforsyningsnettet, skal kraftvarmeværket afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte 10–20 kV-nettet. Øvrige udgifter herunder netforstærkning afholdes af elforsyningsselskabet.

Stk. 2. Decentrale kraftvarmeværker, der ønsker at levere el på et højere spændingsniveau end 10–20 kV skal afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte et net med det tilsvarende højere spændingsniveau. Øvrige udgifter herunder netforstærkning afholdes af elforsyningsselskabet.«

2. I § 10, *stk. 4*, indsættes efter »§ 9«: »eller § 9 a«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund er aftalen af 9. marts 1992 mellem regeringen og Socialdemokratiet om tilslutningsvilkår for vindmøller og decentrale kraftvarmeværker og udligning i forbindelse hermed i elsektoren.

Aftalens ordlyd er følgende:

»I forbindelse med behandlingen af L 235 om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning samt med henvisning til tilsvarende problemer for især de mindre decentrale kraftvarmeværker fastsættes der inden 1. juni 1992 regler, hvorefter vindmøller og decentrale kraftvarmeværker alene skal betale for tilslutning til 10 kV-nettet. Udbygningen af dette skal således være en opgave for elsektoren som sådan, således at det ikke kun skal kunne fungere som et distributionsnet, men også som et effektivt opsamlingsnet for el.

Energiministeren opfordrer Elsam og Elkraft til inden 1. juni 1992 at træffe beslutning om at etablere en økonomisk udligningsordning i hhv. Elsam og Elkraft for påvirkningen af vindmøller og decentrale kraftvarmeværker svarende til princippet bag udligningen i brændselspriserne mellem kraftværkerne. For vindmøllernes vedkommende er det den totale økonomiske belastning for de pågældende kraftværksområder, der skal være grundlaget for udligningen, hvorimod det for de decentrale kraftvarmeværker alene skal være konsekvensen af den ovenfor i elværksregie gennemførte netforstærkning, der skal være grundlaget for udligningen.

Om nødvendigt fremsætter energiministeren lovforslag til sikring af gennemførelsen af ovenstående til oktober 1992.«

Formålet med dette ændringsforslag til elforsyningsloven er således at sikre en lovmæssig baggrund for gennemførelsen af aftalen af 9. marts 1992 mellem regeringen og Socialdemokratiet, for så vidt angår omkostninger for decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elforsyningsnettet.

Regler om fordeling af omkostninger for vindmøllers tilslutning til elforsyningsnettet fastsættes i lov-

forslag nr. 235 om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning.

Baggrunden for lovforslaget er, at erfaringerne for udbygning med decentral kraftvarme viser, at der kan være meget anseelige prisforskelle for decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elnettet afhængig af afstanden til elnettet samt eventuel netforstærkning. Der er således ikke altid en naturlig sammenhæng mellem værkets størrelse og omkostninger til nettilslutning.

Ved et decentralt kraftvarmeværk skal her forstås et anlæg, der primært er dimensioneret efter at skulle dække et givent varmebehov herunder procesvarme.

Et decentralt kraftvarmeværk kan være geografisk placeret sådan, at såfremt tilslutningen skal finde sted uden uacceptable forstyrrelser på elnettet, må der enten gennemføres netforstærkninger, eller der må foretages en uforholdsmæssig lang kabelføring til et net med større kapacitet. Dette kan være forbundet med høje omkostninger for det enkelte værk, idet alle omkostninger, der er forbundet med det decentrale kraftvarmeværks tilslutning til elnettet, i dag typisk afholdes af værket.

Såfremt netforstærkning er nødvendig, vil omkostningerne hertil kunne hindre en udbygning med decentrale kraftvarmeværker.

Problemet gør sig især gældende for de mindre værker (op til 5–7 MW). Dette hænger sammen med, at tilslutningsomkostningen her vejer tungere i forhold til det samlede projekts omkostninger, men også at større værker lokaliseres i større bysamfund, hvor muligheden for adgang til et relativt mere robust elnet er langt større.

Ifølge lovforslaget skal decentrale kraftvarmeværker alene betale for tilslutning til 10–20 kV-nettet. Store værker vil almindeligvis blive tilsluttet elnet med højere spænding. I lovforslaget er der ikke fastsat en øvre MW-grænse for, hvilke værker der skal omhandles af lovforslaget. Det vurderes, at der ikke er behov herfor, idet større værker som hovedregel med prismæssig fordel vil kunne tilsluttes et net med højere spænding end de i lovforslaget omhandlede 10–20 kV-net. Endvidere er det vanskeligt generelt at

fastslå, hvornår et værk skal tilsluttes et net med en højere spænding. Derudover kunne en MW-grænse være medvirkende til, at værket ikke søges optimeret i forhold til det givne varmebehov.

Det findes derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes ensartede regler uanset værkets størrelse. Herefter vil et decentralt kraftvarmeværk maksimalt skulle afholde den omkostning, der er forbundet med at tilslutte sig 10–20 kV-nettet ved den nærmeste transformerstation. Kræver tilslutning til den pågældende transformerstation netforstærkning, afholder elseskabet denne udgift. Hvis det for elforsyningsselskabet er mere hensigtsmæssigt at tilslutte kraftvarmeværket ved en transformerstation med en højere spænding og derved undgå netforstærkning, afholder elforsyningsselskabet den hermed forbundne merudgift.

Hvis et decentralt kraftvarmeværk ønsker at levere el ved en højere spænding, skal kraftvarmeværket afholde den udgift, der er forbundet med at tilslutte sig en transformerstation på nettet med det tilsvarende højere spændingsniveau i overensstemmelse med principperne, der er skitseret for tilslutning til 10–20 kV-nettet.

Udbygningen af elnettet skal ifølge lovforslaget være en opgave for elsektoren som sådan, således at elnettet ikke kun skal fungere som et distributionsnet, men også som et effektivt opsamlingsnet for el.

Som det fremgår af aftalen af 9. marts 1992, vil energiministeren opfordre elsektoren til at træffe aftale om oprettelse af en økonomisk udligningsordning i de to kraftværksområder inden den 1. juni 1992. Grundlaget for udligningen skal være de omkostninger, som måtte være forbundet med netforstærkninger på grund af tilslutning af decentrale kraftvarmeværker.

Regeringen forventer, at elsektoren selv ønsker at etablere denne udligningsordning, således at et indgreb overflødiggøres.

Om nødvendigt fremsætter energiministeren lovforslag til sikring af gennemførelsen af ovenstående til oktober 1992.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at ville medføre økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ifølge lovforslagets § 9 a skal decentrale kraftvarmeværker alene afholde omkostningerne til tilslutning til 10–20 kV-nettet, herunder nødvendig 10–20 kV-afbryder samt påkrævet afregningsmåleudstyr. Det forudsættes, at tilslutning sker på en transformerstation.

Den altovervejende del af decentrale kraftvarmeværker leverer el med en spænding på 10–20 kV. Hvis et decentralt kraftvarmeværk imidlertid ønsker at levere el på et højere spændingsniveau, skal værket afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte den nærmeste transformerstation med det givne spændingsniveau.

Hvis et decentralt kraftvarmeværk eksempelvis ønsker at levere el med en spænding på 50–60 kV, skal kraftvarmeværket afholde den udgift, der er forbundet med at tilslutte sig en transformerstation på 50–60 kV-nettet. Fordelingen af udgifter mellem kraftvarmeværket og elforsyningsselskabet skal ske i overensstemmelse med principperne, der er skitseret for tilslutning til 10–20 kV-nettet.

Omkostninger til netforstærkning eller alternativt den merudgift, der er forbundet med at tilslutte kraftvarmeværket til en transformerstation med en anden spænding, afholdes af elforsyningsselskabet.

Til nr. 2

Ifølge elforsyningslovens § 10, stk. 4, kan elprisudvalget, hvis det finder, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i § 9, give pålæg om ændring af priser eller betingelser. I lovforslaget fastslås det, at elprisudvalgets kompetence også omfatter tvistigheder om omkostninger forbundet med decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elforsyningsnettet, idet der nu tillige henvises til § 9 a.